

רחל מדחלת על כל העולם

האישה אשר נפל לים

במועדון הלילה מצודת עכו, לשעבר חרות עכו, מופיע זמר שובה לבכות בשם **דומיניק**. כשהוא שר, הנשים מתעלפות מתענוג. הן שומעות בקולו את הירח העולה, ואת הכוכבים, ואת האהבה ואת השמים ובכלל את הכל.

כשהוא יורד מהבמה ועובר משירה לדיבור, מתגלים כמה דברים חשובים ביחס אליו. מתגלה שקוראים לו לא דומיניק, אלא **יעקוב זרויה**. דומיניק הוא שם הבמה שלו. מתגלה, כמו כן, שכשהוא מדבר ולא שר, הוא קצת מגמגם.

בשעה שהוא לא שר, מתגלה גם שיש לו יחסים הדוקים עם אשה נשואה ומכובדת מחיפה, שאהה אליו פעמיים בשבוע, כדי לנהל איתו רומן.

במשך הזמן מתגלים גם עוד כמה וכמה דברים. מתגלה למשל שלא מוזמן הוא זכה בחמישים אלף לירות, בפיס, אבל זה קרה בסוף. לפני זה הוא נפל לים. זה היה לפני שהוא עלה לארץ בשנת 1956. הוא נסע באונייה מעברת ליד גיב רלסטר, עמד בירכתיים והקיא את נשמתו. האונייה עלתה וירדה, עלתה וירדה, וכש היא ירדה, היא זרקה אותו למים. הוא חיכה שבע שעות בלב הים, עד שאהה אוניית נפט בריטית ואספה אותו.

כשהוא הגיע ארצה כבר היו כל חמשת אחיו ואחיותיו כאן, יחד עם הוריהם. שיכנו אותם בקריית ביאליק, אבל הוא הגיע בעזרת כשרונות ארגוניים, לחזמות עכו. עכשיו, לאחר הזכייה בפיס, הוא יגיע עוד יותר רחוק. אולי אפילו עד חיפה. אך זה קרה שהוא זכה בפיס? זה היה ככה: "ישבתי אצל מוסה פלאפל בחיפה ואכלתי סטייק. עד שבא אחד מוכר פיס ורצה שאקנה. אמרתי לו: עזוב אותי אני, אין לי שאנס".

כל האנשים במסעדה קנו, והיתה שם אשה שמנה אחת, שקנתה את כל הפיס. החלטתי לקנות גם. האשה השמנה דחפה אותי. אמרתי לה: תקני את. מה שישאר אני אקנה". היא קנה כרטיס אחד וזכה בו בשלוש לירות בהגרלת זוטא, ובשלוש לירות הן שוכה קנה כרטיס נוסף. "ביום השישי אעלי זה", הוא מספר, "נשארתי בלי מיל על הנשמה. היה לי רק לירה ושלושים גרוש. אספתי את כל הבקבוקים שהיו לי והלכתי למכור אותם."

סוף טוב, הכל טוב

חיים חזן ורבקה חזן הם לא רק בני דודים, ולא רק שיש להם בת, אלא הם אולי אפילו יתחננו פעם.

בעצם עמד הכורסלו והפסטר הנבחרת ל' שעבר חיים חזן להתחתן עם **אמירה אדר**, בתו של רופא נודע בתל-אביב. זה היה לפני כשנה וחצי. שתיים לפני החתונה עיכבה אותה בתדודתו האוהבת, רבקה חזן, בסענה שהיא עומדת ללדת את בנו. אמירה הודיעה שהיא לא תעזוב את חיים למרות הכל. היא עברה לגור איתו בחדר עלוב ונידח, ואחרי שלושה חודשים נסעה לאמריקה, אבל הבטיחה שמייד תחזור, ותתחנן איתו בחזרה.

ההמשך היה עזוב. חיים קיבל סרומבוזו בשתי רגליו, והרופאים אמרו שזה בא מ' התרגשות ומעצבים. האשה האחת שלו, רבקה, היתה בהריון רציני, ואמירה ישבה בינוניים עבר זמן, וכולם התאוששו. רבקה חזן עובדת במועדון גולדפינגר, מאחורי הבאר, וחיים חזן מחכה לה ערב-ערב ו' לוקח אותה, לאחר העבודה, הביתה. הוא גם מספל בלילה, משחק איתה, ומשלים את

"היא נמצאת בניו יורק. אנחנו מתכתבים, ולא מנתקים את הקשר".

אבל חקירה פרטית שלי העלתה את ה' צד השלישי של כל הפרשה. הלא היא אמירה. היא מבלה די טוב בניו יורק, ולא כליכך ממחרת לחזור ארצה. היא יצאה ב' משך תקופה ארוכה עם השחקן הזמר **יהודי רם גאון**, ועכשיו היא מסתובבת כל ה' זמן עם **יהושע** (צ'יקה) **שופמן**, מי שהיה אחד מנערי הזוהר של ירושלים.

כך שכל גיבורי הפרשה האומללה הזאת הם בעצם גורא מאושרים ושמחים ומרוצים. ומי אומר שהזמן לא מרפה את הפצעים?

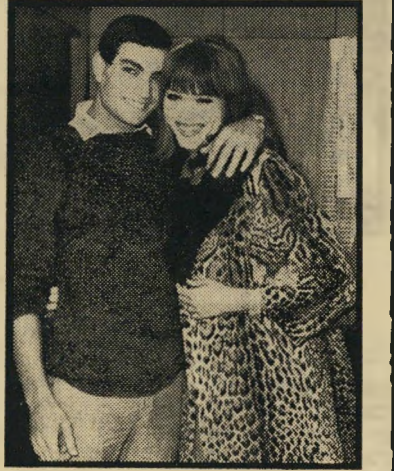
אמירה חיים חזן רבקה

לדנובה הכחולה

והלך להתחנן במשמרה עמק. אחרי זה הוא שירת בצבא בפיקוד ההדרכה, ואחרי זה הוא הגיע לקליפורניה. "בהתחלה", הוא מספר, "הייתי תמים, הייתי ילד, לא ידעתי שום דבר. אחר כך, בקליפורניה, הכרתי כל מיני סטריפטיזאיות, וכך התחלתי להכיר את העולם". בעקבות ההיכרות הזאת הוא החליט לח' תוך לעצמו קצת את האף, ועם אף משופר קצת יותר, הוא חזר אל העולם שהכיר, ופגש בו את **פגי דיסלן**, סטריפטיזאית וקוקסינלית. זאת אומרת, היא היתה קודם בחור, כמו ז'אק עצמו, אבל אחר-כך נתנו לה הורמונים, ועשו לה ניתוח, ומוזה היא נתיחה בחזרה.

יש כוכב חדש. כל העיתונים כותבים עליו וכל הצלמים מצלמים אותו. הוא הפך לפני כמה ימים לדוגמן הצמרת, ונבחר להיות נציג ישראל בוועידת החייטים הבינ' לאומית. כולם יוצאים מגידום. גם הוא הוא התחיל בעקבות ההצלחה שלו לתכנן אופנה, לתת הצהרות לעיתונים, בקיצור, כוכב חדש עם כל הסימפטומים.

אבל כשהולכים לברר מי הוא, מתברר שהוא בעצם בכלל לא חדש, הוא ישן מאוד,

ז'אק והקוקסינל

הוא **ז'אק לוי**, שהיה פעם מלצר ב' קליפורניה, והפך לאחר מכן שומר-הסף ב' דיסקוט של פרוריקה. הוא לא סתם ישן, הוא עוד מ'1940. אז הוא נולד בבית-החולים ולאן שבירושלים. הוא היה בן למשפחה לא עשירה, את ל' שבעה אחים. עם אבא תורכי שעסק בבניין, ואמא ספרדייה. הוא עזב את המשפחה הזאת בגיל צעיר

ז'אק הספיק מיד לעבוד בתור מלצר, ו' התחיל לעבוד בתור חבר שלה. הם דיברו על נשואים ועל כל מיני דברים אחרים, ואחר כך נסעו לטיול בגרמניה. "אבל בסוף", הוא מודה, "הגעתי למס' קנה שהורגה הכי נמוכה של הגבר זה לי שמש כגבר של קוקסינלים. גם בחוץ-לארץ זה נחשב לדרגה נמוכה. להיות ג'יגולו, או להיות ערס — זה מודרני אפילו בארץ. אבל להיות חבר של קוקסינל, זה גורא. "צריך כל הזמן לענות על שאלות של חברים איך, ואיפה, וכמה, ולמה, וזה שיגע לי את המוח. חייתי על חשבונה כל הזמן, אבל אחרי שלושה חודשים בגרמניה הח' לטתי שמספיק, וגמרתי עם כל זה".

לפני שהוא חזר לארץ הוא הספיק לעבוד עוד כשומר-הסף של באר השייך ליורד יש' ראלי בגרמניה, אחר כך הוא חזר לארץ. "אני לא יודע למה", הוא אומר, "אבל אני נמשך אחרי יופי פראי, מושך. אני מסורף אחרי סטריפטיזאיות. הן משגעות אותי. היו לי המון כושיות וזמרות-ג'אז, ועוד בזמן האחרון היתה לי סטריפטיזאית אחת בשם קים".

כשהוא חזר ארצה, הוא היה כבר בדרגה גבוהה יותר, ובחור כזה הוא קיבל עבודה ב' דיסקוט של פרוריקה כשומר-הסף. בין באי המקום נמנה גם חייס-העילית **ישראל צורן**, המבלה במקום ערבים רבים כל שבוע. כשצורן ראה את ז'אק, הוא צווח: "מצאתי! מצאתי! כמו ארכימס באמבטיה, כי הוא מיד הבין שז'אק הוא דוגמן-יצוא, בדיוק כזה שהוא מחפש. בפרט שהדוגמן ר' **למי ניר** עזב את הארץ, נוסף על זה ש' הוא בעל מראה מבוגר מדי, ואחיה של יהודית בוזר, **בוטץ מוזרחי**, הוא צעיר מדי. איזה מזל שמצאת את ז'אק לוי!"

בעוד שבוע נוסע ז'אק לחינה, ומשם לא יודע לאן. מלבד כרטיס-נסיעה חינום הוא מקבל מהחייטים גם 600 דולאר שכר-עבודה. הוא יציג תשעה דגמים, ויעורר התפעלות עולמית. זה בטוח, לשאלה אם הוא מתכוון לחזור ארצה ו' מתי, הוא עונה: "אני עדיין לא יודע משום דבר. קודם כל אני נוסע".

בדרך הוא החליט לנסות לעבור אצל מר' כרת הפיס, לראות אולי זכה באיזה שלוש לירות נוספות. הוא הראה לה את הכרטיס ואמר: "תראי אם יש לי איזה שלוש ל' רות". היא הסתכלה ואמרה שאין.

ואז פתאום היא נתיחה צהובה והתחילה לצעוק: "פופציק! פופציק! פופציק!" סחתי לה את הכרטיס לפני שתבלע אותו, ואמרי תי לה: "תני מיד את החמישים לירות. ואז היא הראתה לי שנה חמישים אלף. "הרגשתי רע בבטן. ישבתי שם רבע שעה ולא יכולתי לזוז. אחר-כך התחלתי לרוץ לסניף של מפעל הפיס".

בסניף הוא ביקש שיתנו לו כסף, מוזמן, כדי שיוכל לקנות משהו לאכול. אמרו לו שאין. לאחר דין ודברים הוא קיבל מיסרעה של 2000 לירות, שיוכל לאכול משהו.

פתאום? "היו לנו עניינים לסדר בבנאדה", מסביר את זה פראנק סינטרה. "ומיה היתה ממילא בסביבה, אז החלטנו כבר לנצל את ההזדמנות ולהתחתן".

אני לא יודעת כמה הנוג מאושר מהחתונה, אבל אני יודעת שהכי מאושר מכל זה זוהי האמא של הכלה, השחקנית **מורין ארסולוביץ**. אם כי היא הודתה לא מוזמן ש'פראנקי היה צריך לשאת אותי ולא את בתי. אני יותר מתאימה לו".

מובן שכל העולם התפעל מהחתונה, ו' העיר הערות מחוכמות. אבל את ההערה הכי מתחכמת העיר **מורין ארסולוביץ** ה' ישיש, שאמר: "הם כל כך צעירים! מדוע הם מתחתנים כליכך מוקדם?". פראנק סינטרה עוד לא גמר להתחתן ו' רומי **שניידר** כבר התחילה בנה. היא התחתנה עם **הארי הובנסטוק**, שנקרא לשם קיצור הארי מ'ין. הוא אפילו התגרש לכבוד החתונה הזאת מאשתו ושני ילדיה. רומי התחילה להתחתן איתו עוד בתחילת ההרטה של הרפתקאות אדי צ'פמן, וה' נשואין עצמם נערכו באמצע ההרטה, ב' מקום שקט על החוף. הם ארכו ארבע דקות. למרות שהארי מ'ין הוא גם שחקן וגם במאי, ולמרות שהוא מבוגר ומיושב בן ארבעים ושניים, הרי כל המכרים והמ'ידים עים שלה טוענים שאין היא מאושרת איתו, ושהיא עדיין לא גרפאה **מאלן ד'לון**, ש' עזב אותה על מנת להתחתן עם אשתו. כיוון שהחתונה של הרומי ארכה כל כך מעט זמן, היא התפתה מיד לאחריה, כדי לעסוק קצת בחתונתה של בריוויס בארז: "אני מכירה את גינתר זאקס", היא אמרה. "הוא בן ארצי, ואני יודעת שהוא לא מת' אים לבאדרו. הם לא יסתדרו".

העולם הגדול

אני מצטערת, אבל אין לי ברירה אלא לספר לכם מה קורה בחוץ-לארץ; כי קורים שם דברים בלי סוף. **כשברז'יט בארדן** התחתנה, באופן בלתי-צפוי, עם **גינתר זאקס**, היא פנתה את העונה. אחריה הל' כו מיד **פראנק סינטרה** בן החמישים, וידידתו **מיה פארן** בת העשרים ושתיים. הם התחתנו בכיתו של ידיד משותף ב' לאס'ווגאס, וססו מיד ממקום החתונה לניו יורק, כדי לחגוג אותה. בין סוף החתונה

פראנק ומיה

לתחילת הנסיעה שם החתן המפורסם את ידו על הכלה ואמר: "אני חושב שעשיתי את זה די טוב". אבל זה לא חוכמה, יש את כבר ניסיון. הוא עשה את זה פעמיים, מהן פעם אחת עם **אוורה גארדנר**. וזה מספיק בשביל לצבור ניסיון לכל החיים. איך זה קרה שהשניים הללו התחתנו